

em coneix de la ràdio, i fa 30 anys que no hi treballa. També el pas per televisió va acabar donant-me una visibilitat destacada.

Com veu el futur del sector?

Amb incertesa, però la premsa de proximitat és una actitud ètica davant de la informació i el seu futur és més esperançador que mai. Des de l'àmbit privat, amb el risc econòmic per a les empreses, s'està exercint un impagable servei públic a la ciutadania, i crec que és des d'esta òptica empresarial privada i independent des d'on millor podrem exercir la nostra professió.

Hi ha més canals de comunicació que mai, però també més soroll.

S'han multiplicat les plataformes. Això pot ser comunicació, però en tot cas no és periodisme. La informació veraç té al darrere unes fonts i uns professionals que treballen per a verificar allò que es publica, i en la majoria de casos els altres creadors de continguts fan una cosa molt diferent.

Com li agradaria que el veiessen els companys?

Durant estos 40 anys he tingut molts companys de viatge, i ser director o editor de mitjans a vegades te pot situar un esglaó per damunt dels companys de redacció. Però jo mai he intentat jugar este paper i sempre he intentat tindre'n un de més proper als periodistes. Soc igual que ells, però m'ha tocat combinar-ho amb el paper d'empresari.

L'equilibri entre el periodisme i la viabilitat empresarial és el més difícil d'aconseguir?

És un repte que se supera dia a dia. Com a empresari, estàs buscant la rendibilitat econòmica, i això comporta moltes vegades que has de mantindre acords institucionals que t'obliguen a més del que voldries, i alhora estàs animant els periodistes a omplir pàgines amb notícies atractives que a vegades poden anar en contra d'aquella institució amb la qual has signat un acord publicitari. Això l'editor de *La Vanguardia* ho deu viure d'una manera diferent, però aquí quan surts al carrer te trobes a la persona afectada per determinada notícia.

Algú l'ha decebut molt?

Possiblement pel meu caràcter, he tingut sempre una molt bona relació pràcticament amb tothom, però no ha arribat el moment encara d'explicar quines persones crec que han fet o fan un mal favor al nostre territori, perquè n'hi ha. ■